ယောနဝတ္ထု

နိဒါန်း

ယောနဝတ္ထုသည်သမ္မာကျမ်းစာတော်တွင်ပါရှိသည့်အခြားပရောဖက်ဂ
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်ဤကျမ်းတွင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုမနာ
ပရောဖက်တစ်ပါး၏တွေ့ကြုံခံစားမှုများကိုပုံဝတ္ထုသွားဖြင့်ရေးသားဖော်
ဘုရားသခင်သည်ယောနအားကျွန်ုပ်ရေလအမျိုးသားတို့အပေါ်ရန်ငြိုးကြီ
ဇ်နိုင်ငံ၏မြို့တော်နိနေဝေမြို့သို့သွားရန်အမိန့်ပေးတော်မူသည်။
သို့ရာတွင်ဘုရားသခင်သည် ထိုမြို့ကိုအပြစ်ဒဏ်ပေးမည်ဟုမိန့်တော်မူသ
ယောနသည်ကိုယ်တော်၏အမိန့်တော်ကိုကြေညာရန်ထိုမြို့သို့မသွားလိုဘ
သူသည်စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသောအဖြစ်အပျက်အမျိုးမျိုးနှင့်တွေ့ကြုံ
သို့ရာတွင်နောက်ဆုံး၌သူကြေညာခဲ့သည့်အတိုင်းနိနေဝေမြို့သူမြို့သားတ
သူသည်စိတ်ကောက်လျက်နေ၏။

ဤကျမ်းတွင်ဘုရားသခင်သည်မိမိဖန်ဆင်းတော်မူသမျှတို့ကို
အကြွင်းမဲ့ပိုင်သအုပ်စိုးသောအရှင်ဖြစ်တော်မူကြောင်းကိုပေါ်လွင်စေသည
ဤကျမ်းသည်ထာဝရဘုရားအားမေတ္တာကရုဏာတော်အရှင်အဖြစ်ဖြင့်ရှ
ကိုယ်တော်ရွေးကောက်တော်မူသောကျွန်ုပ်ရေလလူမျိုး၏ရန်သူများအား

အကြောင်းအရာအကျဉ်းချုပ်

ယောနအားရွေးကောက်ခေါ်ယူတော်မူခြင်းနှင့်မနာခံခြင်း
၁:၁–၁၇

ယောနနောင်တရခြင်းနှင့်ချမ်းသာရာရခြင်း ၂:၁–၁၀

နိနေဝေမြို့အားယောနဟောပြောခြင်း၃:၁–၁၀

နိနေဝေမြို့အပေါ်ဘုရားသခင်၏ကရုဏာတော် ၄:၁-၁၁

ဘုရားသခင်၏အမိန့်ကိုမနာခံသူယောန

1 တစ်နေ့သ၌အမိ တ့ တဲ၏သားယောနအား
ထာဝရဘုရားအမိန့်ပေးတော်မူ၏။–✡
2 ကိုယ်တော်က``သင်သည်နိနေဝေမြို့ကြီးသို့သွား၍သတိပေးလော့။
ထိုမြို့သူမြို့သားတို့သည်အလွန်ဆိုးယုတ်ကြကြောင်းကိုငါသိတော်မူပြီ''
ဟုမိန့်တော်မူ၏။– 3 သို့ရာတွင်ယောနသည်ထာဝရဘုရား၏ထံတော်မှထွ
ပ့ ပေသင်္ဘောဆိပ်သို့သွား၏။ ယု ပ့
ပေမြို့သို့ရောက်လျှင်စပိန်ပြည်သို့ထွက်ခွာသွားတော့မည်ဖြစ်သောသင
ယောနသည်သင်္ဘောခကိုပေးပြီးလျှင်
ထာဝရဘုရားနှင့်ဝေးရာစပိန်မြို့သို့သင်္ဘောသားများနှင့်အတူလိုက်ရန်သ
4 သင်္ဘောသည်ပင်လယ်တွင်းသို့ရောက်သွားသောအခါ
ထာဝရဘုရားသည်လေပြင်းမုန်တိုင်းကြီးကိုတိုက်ခတ်စေတော်မူ၏။
ထိုလေမုန်တိုင်းကြီးသည်လွန်စွာပြင်းထန်လှသဖြင့်သင်္ဘောသည်ပျက်လု
5 သင်္ဘောသားတို့သည်ကြောက်လန့်လျက်
မိမိတို့ယုံကြည်ကြသောဘုရားများထံသို့သူတို့အား
ကယ်တင်ပါရန်ဆုတောင်းကြ၏။ ထိုနောက်သင်္ဘောဝန်ပေါ့စေရန်
ကုန်စည်များကိုရေထဲသို့ပစ်ချကြ၏။
ထိုအချိန်တွင်ယောနသည်သင်္ဘောဝမ်းထဲသို့ဆင်း၍အိပ်ပျော်လျက်နေ၏
6 ထိုအခါသင်္ဘောသူကြီးသည် သူ့ထံလာပြီးသူ့အား``သင်သည်အဘယ်
ထလော့၊ သင်၏ဘုရားထံတွင် ငါတို့ကိုကယ်တင်ရန်ဆုတောင်းလော့။

✡ **1:1** ၄ရာ၊ ၁၄:၂၅။

ထိုအရှင်သည်ငါတို့အားသနား၍ငါတို့ကိုကယ်တင်ကောင်းကယ်တင်တော
ဟုဆို၏။
7 ထိုနောက်သင်္ဘောသားတို့က``ငါတို့ဤကဲ့သို့ဘေးဒုက္ခရောက်ရသည်မှ
အဘယ်သူ၏အပြစ်ကြောင့်ဖြစ်သည်ကိုသိရအောင်မဲချကြကုန်အုံ့''
ဟုအချင်းချင်းပြောဆိုကြ၏။ သူတို့မဲချကြသောအခါယောနမဲကျလေ၏
8 သို့ဖြစ်၍သူတို့က``ဤကဲ့သို့ဘေးဒုက္ခရောက်ရသည်မှာ
အဘယ်သူ၏အပြစ်ကြောင့်နည်း။ ငါတို့အားပြောပြပါ။
သင်သည်အဘယ်ကိစ္စဖြင့်ဤသင်္ဘောပေါ်သို့ရောက်နေပါသနည်း။
အဘယ်ပြည်မှလာပါသနည်း။ အဘယ်အမျိုးသားဖြစ်ပါသနည်း''
ဟုယောနအားမေးကြ၏။
9 ယောနက``ငါသည်ဟေဗြဲအမျိုးသားဖြစ်၏။
ကုန်းမြေနှင့်ပင်လယ်ကိုဖန်ဆင်းတော်မူသောကောင်းကင်ဘုံရှင်ထာဝရဘု
ဟုဖြေကြား၏။– 10 ထိုနောက်ဆက်လက်၍မိမိသည်ထာဝရဘုရား၏ထံ
သင်္ဘောသားတို့သည်ကြောက်လန့်ကြကုန်လျက်
``သင်ပြုသည့်အမှုသည်ထိတ်လန့်ဖွယ်ကောင်းလှပါသည်တကား''
ဟုဆိုကြ၏။– 11 ထိုအခိုက်တွင်လေမုန်တိုင်းသည်ပြင်းထန်သည်ထက်ပိုမို
သို့ဖြစ်၍သင်္ဘောသားတို့က``လေမုန်တိုင်းရပ်စဲသွားစေရန်ငါတို့သည်
သင့်အားအဘယ်သို့ပြုသင့်ပါသနည်း''
ဟုယောနအားမေးကြ၏။
12 ယောနက``ငါ့ကိုပင်လယ်ထဲသို့ပစ်ချကြလော့။
သို့ပြုလျှင်လေမုန်တိုင်းသည်ငြိမ်သွားလိမ့်မည်။
သင်တို့လေပြင်းမုန်တိုင်းမိရကြသည်မှာငါ၏အပြစ်ကြောင့်ဖြစ်ကြောင်းဝ
ဟုဖြေ၏။

13 သို့ရာတွင်သင်္ဘော်သားတို့သည်ယောနအားပင်လယ်ထဲသို့ပစ်ချမည့်
သင်္ဘော်ကိုကမ်းဘက်သို့ရောက်ရန်အစွမ်းကုန်ကြိုးစားလော်ခတ်ကြ၏။
သို့သော်လည်းလေမုန်တိုင်းသည်ပြင်းထန်သည်ထက်ပြင်းထန်၍လာသ
သူတို့သည်အဘယ်သို့မျှမတတ်နိုင်ကြတော့ချေ။–
14 ထိုအခါသင်္ဘော်သားများကထာဝရဘုရားအား``အို
ထာဝရဘုရား၊ ဤသူအသက်ဆုံးရှုံးရသည့်အတွက်
အကျွန်ုပ်တို့အားသေဒဏ်ခတ်တော်မမူပါရန်ပန်ကြားပါ၏။
အို ထာဝရဘုရား၊ ဤအမှုသည်အလိုတော်အရကိုယ်တော်တိုင်ပြုတော်မူ
ဟုဟစ်အော်လျှောက်ထားကြ၏။– 15 ထိုနောက်သူတို့သည်ယောနကိုပွေ
ထိုအခါချက်ချင်းပင် ပင်လယ်သည်ငြိမ်သက်သွား၏။–
16 ယင်းသို့ငြိမ်သက်သွားသောအခါသင်္ဘော်သားတို့သည်
ထာဝရဘုရားကိုလွန်စွာကြောက်လန့်လာကြသဖြင့်
ယဇ်ပူဇော်ကြပြီးလျှင်ကိုယ်တော်အားသစ္စာကတိပြုကြ၏။
17 ထိုနောက်ဘုရားသခင်အမိန့်ပေးသဖြင့်ငါးကြီးတစ်ကောင်သည်ယော
ယောနလည်းငါးကြီး၏ဝမ်းဗိုက်တွင်း၌သုံးရက်ပတ်လုံးနေရ၏။✡

2

ယောန၏ဆုတောင်းပတ္ထနာ

1 ထိုနောက်ယောနသည်ငါးကြီး၏ဝမ်းဗိုက် တွင်းမှနေ၍
မိမိ၏ဘုရားသခင်ထာဝရ ဘုရားအား၊
2 ``အို ထာဝရဘုရား၊
အကျွန်ုပ်သည်ဘေးနှင့်ကြုံတွေ့နေရသည့်အတွက်
ကိုယ်တော်အားဟစ်ခေါ်ခဲ့ပါသည်။

✡ **1:17** မ၊ ၁၂:၄၀။

ကိုယ်တော်ကလည်းကြားတော်မူပါ၏။
အကျွန်ုပ်သည်သေမင်း၏ခံတွင်းမှနေ၍
ကိုယ်တော်အားဟစ်အော်သံကိုကိုယ်တော်
ကြားတော်မူပါ၏။
3 ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်အားနက်ရှိုင်းသော
ပင်လယ်ထဲသို့လည်းကောင်း၊
ပင်လယ်အောက်ဆုံးပိုင်းတိုင်အောင်လည်းကောင်း
ပစ်ချလိုက်သဖြင့်၊
အကျွန်ုပ်မှာပင်လယ်ရေပတ်လည် ဝိုင်းရံခြင်းကိုခံလျက်
ကိုယ်တော်၏လှိုင်းလုံးကြီးများသည်
အကျွန်ုပ်ကိုလွှမ်းမိုးသွားပါသည်။
4 အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်တော်၏မျက်မှောက်မှ
နှင်ထုတ်ခြင်းကိုခံရသဖြင့်၊
ကိုယ်တော်၏သန့်ရှင်းမြင့်မြတ်သောဗိမာန်
တော်ကို အဘယ်အခါ၌မျှတွေ့မြင်ရတော့မည်
မဟုတ်ဟုထင်မှတ်ခဲ့ပါ၏။
5 ရေသည်အကျွန်ုပ်ကိုဝိုင်းရံသဖြင့်အကျွန်ုပ် သည်
အသက်ရှူ၍ပင်မရတော့ပါ။
ပင်လယ်ရေသည်အကျွန်ုပ်အားလွှမ်းမိုးလျက်၊
ပင်လယ်ဒိုက်ပင်တို့သည်လည်း
အကျွန်ုပ်၏ဦးခေါင်းကိုရစ်ပတ်ကြပါ၏။
6 အကျွန်ုပ်သည်တောင်များ၏အောက်ခြေသို့
တိုင်အောင်လည်းကောင်း၊

ပြန်လမ်းမရှိသည့်မရဏာနိုင်ငံသို့ လည်းကောင်း
နစ်မြုပ်သွားပါသည်။
သို့ဖြစ်လျက်ပင်အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊
ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်၏အသက်ကို နက်ရာမှ
ကယ်ဆယ်တော်မူခဲ့ပါ၏။
7 အကျွန်ုပ်သည်သေအံ့ဆဲဆဲအချိန်တွင်
အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏ထံတော်သို့ဆုတောင်းခဲ့ပါ၏။
ကိုယ်တော်သည်လည်းကိုယ်တော်၏
သန့်ရှင်းမြင့်မြတ်သောဗိမာန်တော်မှ အကျွန်ုပ်၏
ဆုတောင်းပတ္ထနာသံကိုကြားတော်မူပါ၏။
8 အချည်းနှီးဖြစ်သောရုပ်တုများကို
ကိုးကွယ်သူတို့သည်ကိုယ်တော်၏အပေါ်တွင်
သစ္စာမဲ့ကြပါ၏။
9 သို့ရာတွင်အကျွန်ုပ်တို့သည်အရှင်၏
ဂုဏ်တော်ကိုချီးကူးပါမည်။
ကိုယ်တော်အားယဇ်ပူဇော်ပါမည်။
ထို့ပြင်အကျွန်ုပ်ပြုခဲ့သည့်သစ္စာကတိ အတိုင်း
လိုက်နာပါမည်။
အကြောင်းမှာကယ်တင်ခြင်းအမှုသည်
ထာဝရဘုရားထံတော်မှလာပါသည်'' ဟု ဆုတောင်းပတ္ထ
ထနာပြုလေ၏။

10 ထိုအခါထာဝရဘုရားသည်ငါးကြီး
အားအမိန့်ပေးသဖြင့် ငါးကြီးသည်ယောန
အားကုန်းပေါ်သို့အန်ထုတ်လေ၏။

3

ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို ယောနနာခံခြင်း

1-2 ထိုနောက်ထာဝရဘုရားသည်ယောနအား``ထ
လော့၊ နိနေဝေမြို့ကြီးသို့သွားလော့။ ငါမှာ
သည့်အတိုင်းမြို့သူမြို့သားတို့အားသတိ ပေးလော့''
ဟုဒုတိယအကြိမ်အမိန့်ပေး တော်မူ၏။–
3 သို့ဖြစ်၍ယောနသည်ထာဝရဘုရား၏
အမိန့်တော်ကိုနာခံ၍နိနေဝေမြို့ကို သွား၏။
နိနေဝေမြို့သည်အလွန်ကြီးရ ကားထိုမြို့ကိုတစ်ဘက်မှတစ်ဘက်သို့
ဖြတ်လျှောက်လျှင်သုံးရက်ခရီးကြာ၏။–
4 ယောနသည်နိနေဝေမြို့သို့ရောက်၍မြို့တွင်း
သို့တစ်နေ့ခရီးဝင်ပြီးနောက်``နိနေဝေမြို့
သည်အရက်လေးဆယ်ကြာသောအခါ ပျက်လိမ့်မည်''
ဟုကြေညာလေ၏။✡

5 နိနေဝေမြို့သူမြို့သားတို့သည်ဘုရားသခင်၏အမိန့်တော်ကိုယုံကြ၏
သို့ဖြစ်၍ နောင်တရသည့်လ ကု ခဏာဖြင့်ဂုဏ်ရှိဂုဏ်မဲ့
တစ်ယောက်မကျန်အစာရှောင်၍လျှောတေ
ကိုဝတ်ကြရန်ဆုံးဖြတ်ကြ၏။

✡ **3:4** မ၊ ၁၂:၄၁။ လု၊ ၁၁:၃၂။

6 ထိုကြေညာချက်ကိုနိနေဝေမင်းကြား
တော်မူသောအခါ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှထ၍
ဝတ်လဲတော်ကိုချွတ်ပြီးလျှင်လျှော်တေကို
ဝတ်တော်မူ၏။ ထိုနောက်ပြာထဲတွင်ထိုင် နေတော်မူ၏။-
7 ထိုနောက်နိနေဝေဘုရင်သည်နိနေဝေမြို့
သူမြို့သားတို့သိကြစေရန်အမိန့်တော်
ကိုထုတ်ပြန်လိုက်၏။ ထုတ်ပြန်ချက်မှာ``ဤ
အမိန့်ကားဘုရင်နှင့်မှူးမတ်များထံမှ ဖြစ်၏။
အဘယ်သူမျှအစားအစာမစား၊ လူအားလုံးနှင့်တိရ စ္ဆာ
နအားလုံးတို့သည် အစာမစား၊ ရေမသောက်ရ။-
8 လူနှင့်တိရ စ္ဆာ နအပေါင်းတို့သည်လျှော်တေ
ကိုဝတ်ရကြမည်။ လူတိုင်းပင်စိတ်အားထက်
သန်စွာဘုရားသခင်ထံဆုတောင်းရမည်။
ထို့ပြင်မိမိတို့၏မကောင်းမှုများနှင့်အ
ဋ္ဌ မ္ၚ မ မှုများကိုစွန့်ပစ်ရကြမည်။-
9 သို့မှသာဘုရားသခင်၏စိတ်တော်ပြောင်း
လဲကောင်းပြောင်းလဲလိမ့်မည်။ အမျက်တော်
ပြေကောင်းပြေလိမ့်မည်။ ငါတို့သည်လည်း
အသက်ချမ်းသာရာရနိုင်မည်'' ဟူ၍ဖြစ်၏။

10 ဘုရားသခင်သည်ထိုသူတို့၏ပြုမူပုံ
ကိုလည်းကောင်း၊ မကောင်းမှုများကိုစွန့်
ပယ်လိုက်ပုံကိုလည်းကောင်းမြင်တော်မူ
သောအခါ စိတ်တော်ပြောင်းလဲလျက်မိန့်

မြွက်တော်မူသည့်အတိုင်းသူတို့အား ဒဏ်ခတ်တော်မမူတော့ပေ။

4

ယောန၏အမျက်နှင့်ထာဝရဘုရား၏ ကရုဏာတော်

1 ဤသို့ဖြစ်ရခြင်းကြောင့်ယောနသည်လွန်စွာ
စိတ်မကျေမချမ်းဖြစ်၍စိတ်ဆိုးသဖြင့်၊– 2 ``အို
ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည်အကျွန်ုပ်
တိုင်းပြည်မှမထွက်ခွာမီကပင်ကိုယ်တော်
ဤသို့ပြုတော်မူမည်ဟု အကျွန်ုပ်ကြိုတင်
ပြောခဲ့သည်မဟုတ်ပါလော။ ဤအကြောင်း
ကြောင့်အကျွန်ုပ်သည်တာရှေ့မြို့သို့ထွက်ပြေး
ရန်ကြိုးစားခဲ့ပါ၏။ ကိုယ်တော်သည်မေတ္တာ
ကရုဏာရှိတော်မူသော၊ အစဉ်စိတ်ရှည်
လျက်အကြင်နာတရားရှိတော်မူသော၊
အပြစ်ဒဏ်ခတ်သင့်သော်လည်းမခတ်ဘဲ
ချမ်းသာပေးတော်မူသောဘုရားသခင်
ဖြစ်တော်မူသည်ကိုအကျွန်ုပ်သိပါ ၏။–✡
3 သို့ဖြစ်၍ အို ထာဝရဘုရား၊ ယခုပင်လျှင်
အကျွန်ုပ်အားသေရသောအခွင့်ကိုပေး
တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်အတွက်အသက်ရှင်
ရခြင်းထက်သေရခြင်းကသာ၍ကောင်း ပါ၏''
ဟုဆုတောင်းလေ၏။✡

✡ **4:2** ထွ၊ ၃၄:၆။ ✡ **4:3** ၃ရာ၊ ၁၉:၄။

4 ထာဝရဘုရားက``သင်ဤသို့အမျက်
ထွက်သင့်သလော'' ဟုမေးတော်မူ၏။။

5 ထိုနောက်ယောနသည်မြို့အရှေ့ဘက်သို့
ထွက်၍ မိမိအတွက်တဲထိုးပြီးလျှင်တဲ၏
အရိပ်အောက်တွင်ထိုင်လျက် နိနေဝေမြို့
မည်သို့ဖြစ်မည်ကိုစောင့်ကြည့်နေ၏။။–
6 ထိုအခါယောနအားနေပူရှိန်မှသက်သာ
စေရန် ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည်
ကြက်ဆူပင်တစ်ပင်ကိုပေါက်စေပြီးလျှင်
ယောန၏အပေါ်သို့အရိပ်ကျစေတော် မူ၏။
ယောနသည်ထိုအပင်ပေါက်လာသည့်
အတွက်အလွန်ဝမ်းသာလျက်ရှိ၏။။–
7 သို့ရာတွင်နောက်တစ်နေ့မိုးသောက်ချိန်၌
ဘုရားသခင်သည်ယောနအရိပ်ခိုနေ သောအပင်ကို
ပိုးကောင်တစ်ကောင်အား ကိုက်စေသဖြင့်ထိုအပင်သေလေ၏။။–
8 နေထွက်လာပြီးနောက်ဘုရားသခင်သည်
အရှေ့လေပူကိုတိုက်ခတ်စေတော်မူ၏။ ယောန
သည်မိမိဦးခေါင်းပေါ်သို့ကျရောက်လာသည့်
အပူရှိန်ကြောင့် မေ့လုမတတ်ဖြစ်ပြီးလျှင်
သေချင်စိတ်ပေါက်လာ၏။ သို့ဖြစ်၍ယောန
က``ငါ့အဖို့မှာအသက်ရှင်နေရခြင်းထက်
သေရခြင်းကပို၍ကောင်းလိမ့်ဦးမည်'' ဟု မြည်တမ်း၏။။

9 သို့ရာတွင်ဘုရားသခင်ကယောနအား``ကြက်

ဆူပင်တစ်ပင်အတွက်သင်အမျက်ထွက်သင့် သလော''
ဟုမေးတော်မူ၏။
ယောနက``သေချင်အောင်အမျက်ထွက် ပါ၏''
ဟုလျှောက်၏။
10 ထာဝရဘုရားက``သင်သည်သင်ကိုယ်တိုင်
မစိုက်မပြုစုရဘဲ တစ်ညချင်းတွင်ပင်
ပေါက်ပြီးတစ်ညတွင်းပင်သေသွားသော
ကြက်ဆူပင်ကိုနှမြောသည်မဟုတ်လော။–
11 ထိုနည်းတူပင်အမှားအမှန်ကိုမဝေခွဲ
နိုင်သည့်ကလေးသူငယ်တစ်သိန်းနှစ်သောင်း
ကျော်နှင့်တိရ စ္ဆာ နှ်အမြောက်အများရှိသော
နိနေဝေမြို့ကိုငါပိုမ၍နှမြောသင့်သည် မဟုတ်လော''
ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ပရောဖက်ယောန၏ဝတ္ထုပြီး၏။

Common Language Bible

Burmese: Common Language Bible Bible without Deuterocanon

Public Domain

Language: Mynmar language (Burmese)

Translation by: Bible Society of Myanmar

Burmese Common Language Bible

This translation is published by the Bible Society of Myanmar.
If you are interested in obtaining a printed copy, please contact the Bible Society of Myanmar at https://bsmyanmar.org/.

© 2005 Bible Society of Myanmar. Note: Myanmar is not a member of the Berne Convention treaty, so this copyright does not extend outside of Myanmar.

2014-03-30

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 2 May 2024 from source files dated 1 Jul 2021
de6d28cc-10f3-5485-8960-5628a6c52793